

Protagonistes **Lluís Ridao** Director de l'ACA

NACIONAL. Pàgines 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIVENDRES • 27 de novembre del 2020. Any XLV. Núm. 15556 - AVUI / Any XLII. Núm. 14426 - EL PUNT

NACIONAL

P11-14

Per falta d'ajuts

El govern admet que si tingués diners no hauria reobert l'activitat Vergés i Sàmper justifiquen la reobertura per la falta d'ajudes de l'Estat No hi haurà **cap flexibilització de la mobilitat** pel pont del 7 de desembre

L'ESPORTIU

Un fan de Maradona, davant del cordó policial que protegia la Casa Rosada, on es va instal·lar la capella ardent amb el cos del futbolista ■ RONCORONI / EFE

Multitudinari i sentit adieu a Maradona

Les aglomeracions a la Casa Rosada causen **incidents que fan retirar la capella ardent**

Calendari 2021

El calendari d'El Punt Avui no es va encantar ahir en tots els exemplars. Pròximament anunciarem el dia que s'encantarà a les zones afectades

El Suprem allarga la decisió sobre el tercer grau dels presos

Poques esperances que el tribunal els validi la semilibertat, que tenen suspesa

NACIONAL. Plana 8

La CUP referma l'aposta pel "conflicte" i la desobediència

Ofereix un altre referèndum abans del 2025 i fer via amb la "ruptura" amb l'Estat

NACIONAL. Plana 10

Perquè no t'arrisques que t'arribi el que no volies.

Perquè en la compra hi ha el passeig, hi ha el cafè, la xerradeta...

18098-1231508

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Bombetes

Aquesta setmana han tornat a obrir cafès i restaurants i ha revifat una molt relativa normalitat. Almenys, si més no, els

carrers no semblen tan desolats. Fins que arriba el toc de queda, és clar, i aleshores pensem una altra vegada amb els ulls que miraven la penombra trista de la nostra infantesa. I tornen els teatres, encara que sigui amb aquesta normativa absurda de no permetre desplaçaments entre ciutats. Els espectacles que es facin al Teatre de Salt un cap de setmana, per exemple, durant el retorn de Temporada Alta, no més podran ser vistos pels ciutadans de Salt. O a l'invés. I una senyora de l'Hospitalet no podrà anar al Lliure. També tornen les sales de cinema, si més no les que es mantenen dretes i encara amb entusiasme, com el Truffaut. I el circ.

Fa dies que passo per davant del Circ Raluy, amb seu provisional a la Divesa gironina. Més d'un mes sense funcions, perquè s'hi van instal·lar ben poc abans del tancament. Han mantingut l'estructura circular i la cúpula aixecada amb esforç i tota la corrua de caravanes que envolten la carpa. I, sobretot, cada nit, han deixat els llums encesos. Bombetes de colors que il·luminaven una nit angoixant i encalmada, ensopida i sense vitalitat. Bombetes que no anunciaven cap funció, sinó la pervivència d'un espectacle que es resistia a defallir. Bombetes de festa que tant et podia fer pensar en l'emoció viscuda com en una tristesa sense límits. Pel que sé, el Circ Raluy ha programat el seu espectacle de nou. Ara sí, els llums serviran de reclam. Fins ara, han estat un acolorit, desèrtic, somort certificat dels temps que vivim. En terra de ningú, a mig camí de la memòria i el desig.

EDITORIAL

El Suprem reté els presos polítics

■ El Tribunal Suprem espanyol ha decidit allargar una setmana més la situació irregular i arbitrària en què es troben des de fa setmanes els presos polítics catalans, amb el règim de semilibertat (tercer grau) avalat per la junta de tractament de la presó de Lledoners i l'autoritat penitenciària i concedit pel jutge de vigilància penitenciària, però revocat cautelarment fins que el l'alt tribunal, en qualitat de tribunal sentenciador, es pronunciï sobre el recurs de la fiscalia. Són pocs els casos en què la concessió d'un tercer grau arriba al tribunal sentenciador i encara són menys els que arriben a la instància del Suprem, però el que resulta d'una arbitrarietat evident i revela una clara intencionali-

tat d'acarnissar-se amb els líders independentistes és la parsimònia de la sala segona del Suprem, presidida per Manuel Marchena, per demorar de manera injustificada una mesura de caràcter administratiu en perjudici dels sentenciats.

No resulta versemblant la necessitat que Oriol Junqueras, Raül Romeva, Jordi Turull, Josep Rull, Joaquim Forn, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez hagin de suportar aquesta espera aïllats a Lledoners, mentre que Carme Forcadell i Montse Bassa poden fer-ho des del règim obert que suposa el tercer grau penitenciari, que també se'ls va concedir. Per altra banda, també crida l'atenció el gran contrast entre la

lentitud extrema que els magistrats estan demostrant per analitzar la concessió d'un tercer grau penitenciari i la velocitat impròpia i inèdita amb què van emetre el seu veredict quan l'objectiu era la inhabilitació d'un president de la Generalitat, Quim Torra, l'anul·lació de la proposta d'investidura de Carles Puigdemont després de les eleccions del 21-D del 2017, o la suspensió de les lleis de referèndum i de transitorietat de setembre d'aquell mateix any. Es tracta, en definitiva, de la mateixa falta d'imparcialitat, d'equilibri, de rigor en l'aplicació de la llei i el procediment judicial que va contaminar el judici als líders del procés sobiranista i que soccava irreparablement la credibilitat de la justícia espanyola.

La foto

Nàpols també plora Maradona. Una seguidora asseguda al memorial que milers de fans han improvisat davant l'estadi San Paolo, on el crac va juga durant set anys ■ EFE

La frase del dia

Felipe González

EXPRESIDENT DEL GOVERN I
EXLÍDER DEL PSOE

“Espanya és un estat nació que no permetrà que es desballesti amb suposats drets dels territoris”

De set en set

La incertesa fa basarda, però és pitjor no saber qui ets. Llegeixo un tuit de l'Agus Izquierdo, company meu a Núvol i millor persona: “Hi ha un grafiti a Figueres que dicta: «M'agrada qui soc quan estic amb tu», i crec que la Unesco hauria de declarar-lo puto patrimoni de la humanitat.” M'ha fet pensar que deu ser molt sa per a una dona tenir el convenciment que l'home que la reclama no només la vol per fotre-li dos claus antològics sinó per alguna cosa més. O que deu ser molt satisfactori per a un home pensar que la dona que li canta les gràcies no el busca per la seva butxaca o perquè

Anna Carreras Aubets

Patrimoni

marca un bon paquet. El mateix passa entre dos homes, o dues dones, o el que sigui —no em toqueu el que no sona—. Aquí es tracta d'entendre que l'amor ens transforma, com qualsevol altra commoció cerebral. L'amor és sentir-se abraçat i acollit sense barreres. Tenir forces per afrontar el que calgui, amb el temor ben lluny. El tòpic que diu “Amb tu soc millor persona” en realitat no és cap tòpic. De vegades, no ens agradem quan estem sols. O ens agradem més quan som amb algú. Si aquest altre ens fa desemboïrar, ens assossega el neguit i ens descorda el riure, no cal ser Miss Marple per concloure que em-

boïrats, desassossegats i amargats no fèiem tan bona fila. I no es tracta pas de carregar a l'altre la responsabilitat de la felicitat pròpia. L'estúpida frase “Sense tu, no estic bé” és un despropòsit pueril que hauríem d'anar desterrant si no volem fer el ridícul. La felicitat, aquella meuca que es deixa veure tan poc, és cosa d'un mateix, com la frustració o la ràbia. Reconèixer-se quan ets davant de l'altre, en aquests temps de fragmentació i miralls infinits, significa estar convençut que vols bategar a l'uníson, a menys que siguis taquicàrdic i li menis pressa al teu equivalent.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

Sánchez 'vs.' PSOE

Se'n sortiran? En tinc molts dubtes (i algunes proves d'incompliments reiterats), però és evident que l'aposta de Pedro Sánchez i d'ERC no és una aposta menor. Se la juguen. Entendrà l'electorat socialista el que està fent Sánchez? Entendrà el món republicà i l'independentisme el que està fent ERC? Ho veurem amb el temps. De moment, el que em sembla evident (i més tornant a sentir ahir Felipe González, quin cansament!) és el que ja intuïem i sabíem, i és que una cosa és el PSOE i l'altra Pedro Sánchez. Això ja ho va experimentar ell en pròpia pell aquell octubre del 2016 quan va haver de dimitir com a secretari general del PSOE i, pocs dies després, fins i tot de diputat. L'altre dia sentíem Alfonso Guerra parlant del "trastornado Puigdemont" i dient que un pacte de pressupostos amb Podemos, Bildu i ERC "no es una tarea digamos democrática". Ahir sen-

“Intueixo, sentint els González i els Guerra, que ara al govern espanyol ja no hi ha dos socis sinó tres. Ànims!

tíem González, aquell senyor que dels GAL no en parla, dient que no el farien callar (cosa que em sembla fantàstica, perquè cada cop que obre la boca es retrata) i declarant-se horroritzat pels pactes de Sánchez. I ja ens podem imaginar el que deuen pensar tots aquells barons del PSOE que en un moment de-

terminat van defenestrar Sánchez. Per això intueixo que al govern espanyol hi ha en aquests moments tres socis, i no dos: Sánchez, el PSOE i Podemos. Veurem qui se'n surt. I quants compromisos (que suposo que ell se'ls creu de veritat) serà capaç de complir (els recordo allò que l'Estat no ha executat mai gaire més del seixanta per cent de les inversions pressupostades?). I veurem també el recorregut de l'aposta d'ERC, que de tenir pressa per a la independència ("155 monedas de plata", deia l'ara negociador amb el PSOE Gabriel Rufián quan se'ls demanava no córrer tant) ara ha passat a receptar-nos paciència més que independència i a creure que amb l'Estat d'on volem marxar encara hi ha alguna cosa a fer. Sánchez els ha promès que ara tot serà diferent. Ara sí. I tots plegats s'han proposat, ara sí, canviar l'Estat. Fins i tot Bildu. Es veu que hi creuen. Ànims, doncs.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Tírria

■ Fa temps que el mot no el sento en el parlar oriental i menys emprat a la premsa. Posats a recuperar paraules, posaré uns exemples que s'hi escauen.

Veig tírria en els aerosols que vomiten Arrimadas i Guerra contra la llengua catalana. Tírria en els arguments espanyolistes per evitar la llibertat de presos i exiliats polítics. Tírria en la norma per tombar el tercer grau de Forcadell i Bassa. Tírria en mirades de Cañas, Carri, barones. Tírria en les neurones (a vegades en singular) d'analfabets tipus Abascal, Ayuso. Tírria en les porres dels tricorns, grisos, arros, brims, bleus. Tírria en els que critiquen la gestió dels dos mil euros i callen pels ERTA no pagats i el desemparament del SEPE als aturats recents. Tírria en els que es queixen de la poca inversió de les conselleries i miren cap a un altre costat davant el dèficit de més de 16.000 milions d'euros. Tírria en la manera de tractar el MHP Puigdemont envers el somriure sorneguer dedicat a Es-Satty en nòmina del CNI. Tírria en les accions feixistes arrencant senyeres. Tírria en les formes judicials autoritàries. Tírria en els desnonaments per part dels bancs contra famílies pobres. Tírria en la casta espanyolista quan ataca els avenços catalans. Tírria en els vándals tirant pintura al Palau de la Generalitat.

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès
(Vallès Occidental)

Addiccions entre quatre parets

■ Totes les persones tenim addiccions. Moltes d'elles han resultat reforçades amb la pandèmia i les seves restriccions. En el confinament i fins ara, abusem més dels videojocs, de les pantalles dels mòbils i fins i tot dels medicaments. Ens aferrem a una normalitat que sembla que no arriba i ens submergem en el nostre propi món. El virus també ha afectat els no contagiats, ja que hem caigut en el seu parany perdent el control i l'equilibri del que fem. Les addiccions ens canvien i sempre per empitjorar. El repte actual és trencar la normalitat influenciada per aquests comportaments i reformular una nova i sana normalitat.

IRENE PARDO
Premià de Mar (Maresme)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Núria Astorch

Estimats Reis d'Orient

Falten molts dies perquè arribin els Reis d'Orient; tot just som a les portes de l'advent, no sabem de quina manera i amb quins familiars o amics podem celebrar Nadal i Cap d'Any i encara menys en quin format es faran presents els Reis Mags. Però amb tant de temps com tenim de resultes dels tocs de queda i els confinaments, mentalment he començat a pensar en la llista de regals que vull incloure en la carta, sens dubte, més important de l'any. I és ben estrany perquè en l'espai on hi posava la

Allà on abans escrivia 'salut' 'diners' i 'amor', m'apareixen tot un seguit de conceptes

paraula salut, se m'amunteguen alguns conceptes com ara disposar gratuïtament de test d'antígens a través de les farmàcies i tenir accés a alguna de les preuades vacunes que d'entrada estan pensades i reservades, indiscutiblement, per als grups de risc. I alguna cosa semblant em passa amb el terme diners, tot un clàssic també de la missiva reial. En el seu lloc, m'apareix com a sinònim tenir feina i poder-la desenvolupar al 100% sense restriccions o bé percebre, de forma temporal, uns ajuts que permetin tirar endavant fins a recuperar l'activitat normal. I quan arribo al mot amor, em quedo clavada pensant en el temps que fa que no veig, com desitjaria, algunes de les persones que més m'estimo. Veig a venir que la carta als Reis per al 2021 serà llarga, tant o més que aquests nou mesos de pandèmia.

Les cares de la notícia

JUTGESSA DE LA CORT SUPREMA DELS EUA

Amy Barrett

Justícia política

La jutgessa que Trump va col·locar al Suprem és la responsable que s'hagi aixecat la restricció judicial sobre els actes religiosos multitudinaris amb motiu de la pandèmia. La van nomenar per fer política ultraconservadora des del tribunal i ja l'exerceix.

PRESIDENT DE TURQUIA

Recep Tayyip Erdogan

Purgues i condemnes

El president turc va purgar d'opositors tota la societat, incloses les instàncies judicials, després del cop d'estat del 2016. La democràcia i la separació de poders ja són història i la conseqüència, ahir, la condemna a cadena perpètua de 415 persones acusades de ser darrere del cop.

PERIODISTA

Anna Bosch

Periodisme europeista

La periodista de Televisió Espanyola rebrà el premi Ernest Udina a la Trajectòria Europeista 2020, que atorga l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC), per la seva feina com a corresponsal de la televisió a Washington, Moscou i Londres i com a reportera.

Nacional

COVID-19

Transmissió
0,77

Dada anterior: 0,78

Els nous contagiats per cada positiu no han de superar l'1

Nous contagiats
1.582

Dada anterior: 1.704

L'indicador hauria d'estar en 1.000 contagiats/dia

Llits d'UCI
484

Dada anterior: 499

A les UCI hi hauria d'haver un màxim de 300 malalts greus

POLÍTICA PRESSUPOSTOS DE L'ESTAT

L'acord ERC-PSOE atia el ves

FI • Posen al descobert l'independentisme fiscal de Madrid i la competència deslleial per l'IRPF més baix i la bonificació del 100% de l'impost de patrimoni gràcies a l'efecte seu **NO** • Cs anuncia el seu no al pressupost, empesos per la jugada de Rufián **PP** • Ayuso visita Catalunya venent un model que nega que sigui paradís fiscal

David Portabella
MADRID

Catalunya ha d'escoltar la trompeteria oficial que el Madrid liberal governat pel PP des del 1995 li fa el *sorpasso* al primer lloc del podi del PIB estatal i amb els impostos més baixos, i hi ha qui –fins i tot sent independentista– pot creure que això no l'afecta i que la *villa y corte* ja s'ho farà. Però si el miracle és possible dins l'M-30 és gràcies a tots: només la regió que té la capital, els ministeris i els grans de l'Íbex 35 pot fer dúmping i oferir als seus una baixa tributació que va des del tipus màxim de l'IRPF més baix –el 43%, contra el 48% català– fins al luxe de bonificar el 100% de l'impost de patrimoni des del 2008 quan el tipus a Catalunya va del 0,21% al 2,75%. L'acord d'ERC i el PSOE per l'harmonització atia ara el vesper fiscal i posa al descobert l'independentisme tributari i la competència deslleial d'Isabel Díaz Ayuso, que ahir va visitar Catalunya venent el seu model liberal i del tot obert en la pandèmia però negant que sigui un paradís fiscal.

El primer a confrontar-ho és el vicepresident Pere Aragonès, que, com a amo de les arquès, sap que un

patrimoni català de 800.000 euros paga 769 euros –un de quatre milions pagaria 41.943 euros–, i que un contribuent idèntic a Madrid té la bonificació del 100% de la quota. “La gran mentida del dia és que els espanyols paguen les rebaixes fiscals dels madrilenys; Madrid només es queda un de cada 5 euros recaptats. Els madrilenys paguen molt. Els nacionalistes i els socialistes arriben a l'infern fiscal”, obria el foc Ayuso. “Les rebaixes fiscals dels

Ayuso es vanta davant hostalers catalans de la via del tot obert

madrilenys en general, no. De les grans fortunes i els imperis econòmics de Madrid, sí. El mateix reivindicuem amb Luxemburg i on sigui”, li rebatia Aragonès.

Si bé és l'atac a la barra lliure en patrimoni el que desperta el crit de “l'independentisme ens roba” –“seré el pitjor malson de qui robi als madrilenys”, promet Ayuso–, Madrid tem també pel privilegiat impost de successions i donacions que el fa el lloc on és més barat morir, en con-

trast amb Catalunya, on és 8.200 euros més car heretar. Un solter de 30 anys que hereta del pare per valor de 800.000 euros (dels quals 200.000 serien d'habitatge habitual) pagaria una quota a Catalunya de 9.796 euros, i a Madrid, 1.586. En el vesper fiscal, el PNB calla i obvia l'intercanvi de fiblades. Al País Base l'IRPF és alt com el català però el concert hi ofereix una norma tributària pròpia i són les tres diputacions –i no l'Estat– els recaptadors.

“Secessionisme fiscal”

Que la festa fiscal madrilenya és un regal involuntari de tots els contribuents ho abonen tots els partits tret del PP i Ciutadans, que hi cogovernen en coalició. El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va robar l'autoria intel·lectual de l'harmonització a ERC –“li estem fent el regal”– i la va penjar al valencià Ximo Puig. “El que no pot ser és que el conjunt dels espanyols paguen les rebaixes fiscals de Madrid. Si Madrid vol abaixar els seus impostos, la resta no hem de suplementar els diners que deixa de recaptar”, avisa. Iceta recorda que fins i tot el popular Cristóbal Montoro volia l'harmonització “i els seus no li ho

Rufián ha fet que Cs tiri la tovallola com a aliat després d'obrir el debat fiscal contra el dúmping de Madrid
■ EFE

van permetre”.

Pel president d'Unides Podem al Congrés, Jaume Asens, el “secessionisme fiscal” d'Ayuso ha creat “un paradís per a les grans empreses i fortunes en detriment de serveis públics com la sanitat pública”. “Si de debò volem solucionar la crisi territorial, el primer que hem de fer és posar fi a la república independent fiscal de Madrid emparada pel PP i Cs”, hi afegia el portaveu d'En Comú Podem, Joan Mena.

Cs tira la tovallola

La jugada de Rufián d'atjar el vesper fiscal amb

el PSOE va obtenir la carambola buscada de fer que Cs anunciés que tira la tovallola i finalment votaria en contra dels pressupostos del 2021 de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias. Si fins ahir havia tolerat el protagonisme d'ERC i d'EH Bildu, l'atac fiscal a Madrid va descompondre el voluntarisme negociador d'Inés Arrimadas en 24 hores per la por al foc amic dretà del PP i Vox. “Gràcies a Cs tots els espanyols veuen que Sánchez ha preferit la mà d'Otegi i Junqueras a la mà moderada de Cs”, ho va positivititzar Arrimadas. Amb

181 vots a favor ja al sarró gràcies al PNB, ERC i EH Bildu, Sánchez ja supera els 176 de la majoria absoluta i no va vessar ahir cap llàgrima per l'abandó de Cs, mentre que entre els de Pablo Iglesias hi regnava la satisfacció per l'èxit del *mobbing* treballat llargament i a consciència.

Equitatiu o centralista?

L'acord forjat per ERC i el PSOE pretén replantar el joc net en un terreny centripet en què ara els més rics de l'indret més ric són els que menys paguen, però és controvertit en la forma: la creació d'un grup

Les frases

“Les rebaixes dels madrilenys en general, no [les paguem]. Les dels imperis econòmics i les grans fortunes, sí”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DE LA GENERALITAT

“És mentida que ens paguin les rebaixes fiscals. Nacionalistes i socialistes arriben a l'infern fiscal”

Isabel Díaz Ayuso
PRESIDENTA DE MADRID

“El secessionisme fiscal fa de Madrid un paradís per a grans fortunes en detriment de la sanitat pública”

Jaume Asens
PRESIDENT DEL GRUP D'UNIDES
PODEM AL CONGRÉS

“Soc escèptica i vull veure si l'acord entre ERC i el PSOE realment s'executa; el paper ho aguanta tot”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

“El que no pot ser és que el conjunt dels espanyols paguem les rebaixes fiscals de Madrid”

Miquel Iceta
PRIMER SECRETARI DEL PSC

“Gràcies a Ciutadans tots els espanyols saben que Sánchez prefereix la mà d'Otegi i la mà de Junqueras”

Inés Arrimadas
PRESIDENTA DE CIUTADANS

L'APUNT

No som un país pobre? Segur?

Francesc Espiga

En una època en què els polítics són una veritable calamitat a l'hora de comunicar, Josep Maria Argimon és un oasi enmig del desert. Directe, franc i planer, es fa escoltar. Ahir en va tornar a dir una que és una veritat com un temple. La represa d'activitats s'ha fet, com ja sabíem, per pura necessitat econòmica, ja que la Generalitat no té ni un ral per poder compensar que con-

tinuïn tancades, que és com haurien d'estar. I aquí hi ha el gran nus de la qüestió. En nom de la salut pública hem acceptat que ens limitin drets bàsics, però aquesta contundència no s'ha vist complementada de mesures econòmiques d'igual magnitud. No arribem més enllà de la *pagueta*. Això vostè no ho dirà, admirat Argimon, però sí, i tant que som un país pobre.

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

per fiscal

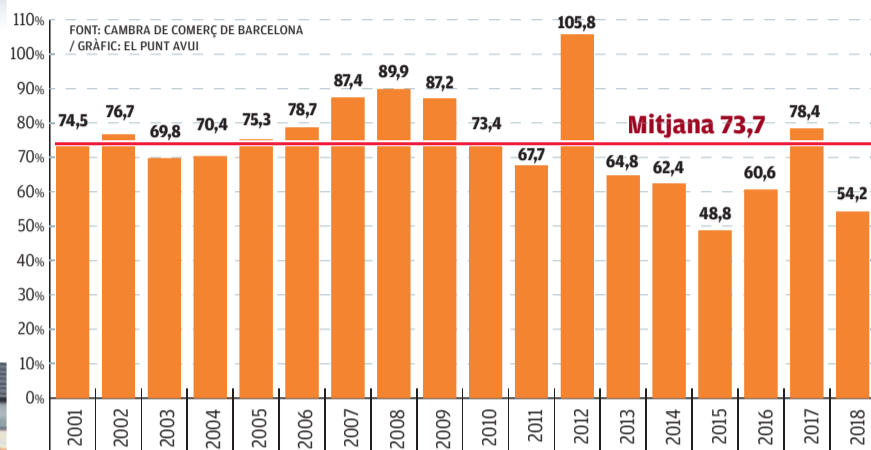
L'Ajuntament de Barcelona. "Quan Catalunya reclama més sobirania i, de fet, la independència, anem ara a una harmonització fiscal, una Loapa fiscal, una uniformitat del sistema tributari. És incompreensible", va etzibar Artadi sense dissimular la seva contrarietat. En la mateixa línia s'expressava la portaveu de JxCat al Congrés, Laura Borràs: "Si des d'una perspectiva autonomista seria un mal acord, des d'una perspectiva independentista no té cap sentit." Per Borràs, "potser hi ha qui vol reformar o arreglar Espanya", en al·lusió a ERC. "El que volem i necessitem nosaltres és disposar d'un estat propi que gestioni els seus propis recursos", va reblar Borràs. Qui estén la malifiança a tot l'acord pressupostari entre ERC i el PSOE que haurà de reportar 2.339 milions a Catalunya per complir amb el pes del PIB del 19,3%, és la consellera de la Presidència, Meritxell Budó: "Vull veure si s'executa."

de treball sobre patrimoni en paral·lel al pressupost topa amb la inconstitucionalitat de crear un impost a través de la llei de pressupostos, perquè ho impedeix explícitament l'article 134.7 de la Constitució. I si la solució fos una quota mínima estatal, es donaria la paradoxa que és l'independentisme català el que força una solució centralista a Madrid per neutralitzar les alegries en l'exercici de la competència autonòmica sobre els tributs propis. A aquesta paradoxa "recentralitzadora" al·ludia Elsa Artadi, portaveu de JxCat a

A peu per Catalunya, Ayuso es va entrevistar amb Societat Civil Catalana en plena croada contra la llei Celaá i amb un grup d'hostalers catalans, als quals va exposar les seves restriccions "sensates" del tot obert enmig de la segona onada de la pandèmia. "El més fàcil hauria estat tancar Madrid, però aquesta no era la solució", va etzibar Ayuso *in situ* al govern català en nom del seu catecisme *business friendly*. ■

Grau d'execució de la inversió de l'Estat en infraestructures a Catalunya

Percentatge de la inversió executada en relació amb la inversió pressupostada

L'Estat no ha executat més de 8.000 milions d'inversions

Les xifres del període 2001-2018 fan desconfiar la Cambra dels compromisos de Sánchez ■ Joan Canadell creu que l'acord amb ERC "es queda molt curt"

Marta Membrives
BARCELONA

L'Estat no compleix els compromisos que recullen els seus pressupostos per a Catalunya. Des del 2001, segons un informe de la Cambra de Comerç de Barcelona, l'incompliment suma ja més de 8.000 milions d'euros que s'havien d'invertir en infraestructures. L'incompliment reiterat de l'Estat ha anat fluctuant al llarg dels anys i de mitjana s'ha invertit el 73,7% del que s'havia pressupostat, amb alguns anys en què la reducció va ser molt més acusada, com ara el 2015, quan només es va invertir el 48,8% del que s'havia posat per escrit als comp-

La frase

"Hem après que el que compta és el grau d'execució i no la previsió inicial"

Joan Canadell
PRESIDENT DE LA CAMBRA DE COMERÇ DE BARCELONA

tes estatals, i el 2018, quan la inversió executada en infraestructures va ser el 54,2%. És per això que el president de la Cambra de Comerç, Joan Canadell, desconfia dels acords anunciats per ERC. "Hem après que el que compta és el grau d'execució i no la previsió inicial", assegura. A més, considera que la

quantitat pactada pels republicans a canvi del suport als pressupostos generals de l'Estat "es queda molt curta respecte de les necessitats d'inversió que requereix Catalunya per solucionar l'històric dèficit d'inversions que ha patit durant anys". Creu que no és suficient el 19% de la inversió regionalitzada i que no es pot afirmar que és el que pertoca a Catalunya perquè en els darrers cinc anys Catalunya només ha rebut entre el 8,4% i el 13,2% de la inversió total regionalitzada. Canadell recorda que per fer front al dèficit acumulat la inversió anual de totes les administracions públiques hauria de ser de 3.800 milions durant els pròxims dotze

anys. D'aquesta manera es podria corregir un dèficit acumulat d'inversions de 45.000 milions, "una quantitat intolerable que posa en risc la competitivitat i el progrés econòmic", en paraules del president de la Cambra.

És per això que qualifica la inversió anunciada de 2.339 milions d'euros de "poc més que engrunes" i apunta que a les crítiques de la Cambra pel dèficit català s'han afegit també les de Foment del Treball, que eleva el càlcul d'inversió anual a 5.000 milions. A més, Joan Canadell recela dels mecanismes de seguiment acordats. "Dubtem que siguin efectivament una garantia d'execució." ■

"Si volem solucionar la crisi territorial, cal posar fi a la república fiscal independent de Madrid"

Joan Mena
PORTAVEU D'EN COMÚ PODEM AL CONGRÉS

"Quan Catalunya reclama més sobirania i la independència, ara a anem cap a una Lohapa fiscal"

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JXCAT A BARCELONA

"Batallaré per continuar abaixant els impostos a les comunitats on el PP governa"

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

"No accepto que ERC digui a Madrid i Galícia que apugin impostos quan compleixen, si a ells no els arriba"

Alberto Núñez Feijóo
PRESIDENT DE LA JUNTA DE GALÍCIA

"Vull harmonització a la baixa. És indecent voler justificar la pujada d'impostos per ser ostatge d'ERC"

Alfonso Fdez. Mañueco
PRESIDENT DE LA JUNTA DE CASTELLA I LLEÓ

"Jo no acceptaria el suport d'Otegi i d'ERC, perquè volen posar fi a Espanya com un espai compartit"

Felipe González
EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

POLÍTICA PRESSUPOSTOS DE L'ESTAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El pacte amb el PSOE amplia l'escletxa entre ERC i JxCat

■ L'equip de Puigdemont rebaixa l'acord perquè es tracta d'un pressupost "autonomista" que no resol les necessitats de Catalunya ■ Artadi i Borràs, però, continuen la negociació amb Sánchez

Emma Ansola
BARCELONA

Continua la falta d'entesa entre Junts per Catalunya i ERC, socis en el govern de la Generalitat, i aquesta vegada de resultes de la negociació del pressupost que el govern de Pedro Sánchez portarà a aprovació amb els vots ja signats dels republicans, entre altres grups.

Si abans d'ahir era el vicepresident del govern i candidat d'ERC a la Generalitat, Pere Aragonès, qui explicava els motius d'un pacte prenent com a base la necessitat de disposar de recursos per fer front a la pandèmia, ahir va ser el torn de la portaveu de JxCat, Elsa Artadi, i de la diputada i exconsellera, Laura Borràs, de denunciar que les xifres anunciades ja es van descartar fa dos anys per insuficients i que el final del control financer de la Generalitat no és una cessió, sinó el retorn d'una cosa "que t'havien pres". A més, l'equip de Puigdemont troba a faltar que no es faci cap menció dels incompliments històrics que l'Estat té amb Catalunya.

Junts per Catalunya admet que encara no coneix en detall les bases de l'acord entre ERC i el PSOE, i mentre que els re-

La diputada Laura Borràs, en una intervenció al Congrés dels Diputats ■ EFE

Les frases

“N’hi ha que volen reformar Espanya i arreglar-la. Nosaltres volem disposar d’un estat propi”

Elsa Artadi
PORTAVEU DE JXCAT

“El paper ho aguanta tot, la realitat després és una altra. No és la primera vegada que hi ha aquestes xifres”

Meritxell Budó
CONSELLERA I PORTAVEU DEL GOVERN

publicans consideren que la gestió de la pandèmia obliga a pactar un pressupost i obtenir recursos per a Catalunya, JxCat agafa-va precisament el mateix

motiu de la pandèmia com a base per exigir amb més motiu un “increment extraordinari” d’aquests recursos. Amb aquesta diferència estratègica sobre la

taula de negociació entre JxCat i ERC, ni Artadi ni Borràs, tancaven la porta a continuar negociant els comptes a l'Estat. Les demandes, però, semblen de difícil compliment, ja que mentre que el PSOE ja ha arribat a un acord amb ERC per ajornar els pagaments dels autònoms, JxCat, en canvi, reclama ajuts directes al sector, tal com ha fet Alemanya, indicava Artadi.

En definitiva, i ja immersos en un context pre-electoral, els dos partits

socis de govern comencen a marcar el seu territori per pescar vots en la bossa dels independentistes. En aquest sentit, ahir JxCat va criticar els republicans per haver donat suport a un pressupost autonomista i no pas independentista. “Potser encara volen arreglar o reformar Espanya, nosaltres volem disposar d’un estat propi i gestionar els nostres recursos”, afirmava Artadi. Per la seva banda, Borràs, instava a rebutjar la justificació d’aprovar un pres-

supost com a mal menor. “Deixem-nos d’adjectius, no és un mal menor, és un mal per al país”, sentenciava.

D'altra banda, JxCat veu com una “trampa” el grup de treball pactat per unificar la fiscalització a tot l'Estat i evitar que hi hagi comunitats com ara Madrid que no paguen l'impost de patrimoni. Per Artadi, la mesura obre la porta a la “recentralització” i ho fa amb Esquerra, advertia.

Fons per a la Covid-19

Borràs va plantejar que els fons s’haurien de repartir a l'Estat seguint criteris “d’expertesa, qualitat i igualtat d’oportunitats per a tothom”. En canvi, per la diputada el govern espanyol els està utilitzant per fer “xantatge” i amb uns “tàctica” per aconseguir tenir una “assegurança de vida” amb el pressupost a partir de l’obtenció d’uns fons europeus que haurien d’arribar igualment amb independència dels comptes estatals.

“El millor pressupost no és el d’aquest acord. És el d’una Catalunya independent”, acabava Borràs per rematar la crítica contundent als seus socis de govern perquè “l’acord no resol els problemes existents”. D'altra banda, la consellera i portaveu del govern, Meritxell Budó (JxCat), es mostrava escèptica sobre el compliment i recordava que no és la primera vegada que des del govern espanyol es posen aquestes xifres per a Catalunya. “Des de la Generalitat celebrem aquest increment d’inversions, però demanem que les executin”, hi va afegir. ■

El PDeCAT no vota els comptes i espera Sánchez

David Portabella
MADRID

Entre votar i ja definir-se o bé no votar, per ara millor no votar res —ni a favor ni en contra ni abstenció— i romandre en espera. Aquesta és la posició que ahir adoptava el portaveu del PDeCAT al Congrés, Ferran Bel. Un cop derro-

tades les esmenes a la totalitat del PP, Vox, JxCat i la CUP, el pressupost estatal del 2021 rebia ahir un nou aval amb l’aprovació de l’informe de les seccions elaborat en ponència, que és la base de les seccions que dijous que ve es voten al ple del Congrés, gràcies al vot a favor del PSOE, Podem, ERC i el PNB.

Bel, que ocupa en solitari el seient que té JxCat a la comissió de Pressupostos tot i el divorci amb els de Laura Borràs, va optar per no votar i donar l’última oportunitat a l’acord amb la ministra d’Hisenda, María Jesús Montero, i el govern de Pedro Sánchez. “Si no ens accepten cap esmena, o n’accepten una o

dues, votarem no al pressupost”, manté Bel. Però l’afany de no deixar només en mans d’ERC el pactisme a Madrid i marcar un perfil propi lluny del no de Borràs i de JxCat pesen en l’intent. Entre les seves 302 esmenes registrades, una de les destacades era per exonerar part de l’IRPF de treballadors amb ERTO i amb rendes inferiors als 22.000 euros anuals. EH Bildu, per la seva banda, es va abstenir ahir per respecte a les seves bases, que han de ratificar el sí als comptes avançat per Otegi. ■

El portaveu del PDeCAT al Congrés, Ferran Bel, optava ahir per no votar i donar opció a l’acord amb Sánchez ■ EFE

POLÍTICA PRESSUPOSTOS DE L'ESTAT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Joan B. Casas

Exdegà del Col·legi d'Economistes de Catalunya

Pandèmia, economia i finançament

A mesura que avança l'any es van precisant les principals magnituds macroeconòmiques derivades de la pandèmia. Tot i que fins ara el debat està centrat en la importància dels ajuts europeus, sigui en transferències o en crèdits, i en la política d'inspiració keynesiana que hi ha al darrere, no és menys cert que, encara que tímidament, diversos organismes, tant europeus com del mateix Estat espanyol (Comissió Europea, Airef, Banc d'Espanya...), també posen sobre la taula les servituds que a mitjà termini comportaran els desequilibris en què incorrerà l'economia espanyola.

Per important que sigui la recuperació, els rebrots poden comportar que assolir els nivells d'abans de la pandèmia no sigui possible amb tota probabilitat fins l'any 2023 o inclús el 2024, i això específicament per l'evolució del PIB i del dèficit públic, amb una caiguda prevista del

13% i un augment de fins al 12%, respectivament, perquè pel que fa al deute haurem de conviure molts anys amb un nivell del 120% del PIB (alguns organismes com l' Airef estimen que reduir-lo als nivells precisi no serà possible fins a la dècada del 2040-2050 i sempre que s'anotin creixements sostinguts de l'economia). Un deute d'aquesta magnitud condiciona inevitablement la política econòmica, en el sentit que limita les possibilitats d'accés als mercats i és enormement vulnerable a qualsevol increment dels tipus d'interès, excepcionalment baixos en aquests moments. La conseqüència immediata d'aquesta situació és que caldrà dissenyar un pla a mitjà termini que afecti la despesa i prevegi algunes reformes estructurals com la de les pensions, que aquest 2020 assoliran un dèficit del 2%; és a dir, d'uns 25.000 milions d'euros. Sorpren la contundència amb

què des de determinats organismes es critica el possible increment d'impostos quan la recaptació a l'Estat espanyol se situa prop dels 7 punts per sota en relació amb el PIB de la mitjana europea i sense fer referència al fet que sense un nivell d'ingressos més alt la reducció de la despesa és inevitable a mitjà termini. El

Davant la incapacitat de canviar el marc polític, caldrà més col·laboració publicoprivada

procés de consolidació fiscal dels propers anys, una vegada l'impacte sanitari i econòmic inicial de la pandèmia estigui controlat, constituirà sens dubte l'eix de la política econòmica, que estarà molt influenciada per la Comissió Europea. Aplicar polítiques de control de la despesa en un moment en què la pandèmia

ha posat de manifest les limitacions de les prestacions bàsiques de l'estat del benestar (salut, educació, serveis socials...) no fa preveure un futur plàcid.

Tot i que sorprenentment a Catalunya no s'hi ha fet referència davant la pressió social provocada per la pandèmia, entre les reformes pendents hi ha també la del model de finançament autonòmic, pendent des de fa sis anys i que comporta, segons la liquidació de l'any 2018, que Catalunya hagi rebut per ciutadà un 10% menys dels ingressos tributaris aportats, i se situï, per exemple, per sota d'Extremadura, Galícia o Castella-la Manxa tot i mantenir globalment amb l'Estat un dèficit fiscal permanent de 16.000 milions segons el mètode de flux monetari, fet que explica també, d'acord amb un estudi de la Cambra de Comerç de Barcelona, que el consum *per capita* a Catalunya hagi crescut menys que a l'Estat espanyol tot i que el

PIB *per capita* és més alt. La comparació amb les comunitats forals és encara més espectacular, de forma que al País Basc, per exemple, la despesa sanitària per persona era un 22% més elevada que a Catalunya, cosa que representa que la sanitat catalana rebria uns 2.300 milions si disposés del finançament del concert, o de prop de 1.100 milions en educació no universitària amb el fur navarrès. En un altre sector sensible com el de l'habitatge social, l'equiparació pressupostària amb aquestes comunitats permetria la construcció anual d'uns 11.000 habitatges més i modificar substancialment el parc de lloguer social.

Amb una situació de consolidació fiscal obligada i, també, amb una demostrada incapacitat de les forces catalanes per canviar el marc polític o per influir a Madrid, que ha renovat amb força el seu obsessiu centralisme, el progrés i el dinamisme de Catalunya hauran de recaure com sempre en la iniciativa empresarial i en la capacitat d'explorar una honesta col·laboració publicoprivada. Cuidem-ho.

Neguen nexes terroristes d'Es-Satty amb Bèlgica

■ L'imam belga a qui el de Ripoll va dir que parlava amb el CNI, declara dilluns

M.P.
BARCELONA

Les autoritats belgues van "descartar" que hi hagués cap "nexe de connexió terrorista" de l'imam de Ripoll, Abdelbaki es-Satty, declarat mort en l'explosió d'Alcanar, amb Bèlgica, on va anar a treballar a principis del 2016, segons va declarar ahir en el judici a l'Audiència Nacional un agent de la Guàrdia Civil, a qui el jutge instructor dels atemptats de Barcelona i Cambrils del 2017 va fer-li investigar a través de comissions rogatòries. Es-Satty desconeixia la llengua, no tenia targeta de crèdit i va demanar ajuda a diverses persones, va detallar l'agent.

L'advocat Agustí Carles –que amb Jaume Alonso Cuevillas porta l'acusació

Es-Satty, imam de Ripoll ■

de víctimes, com ara la de Javier Martínez, pare del nen mort a la Rambla– va preguntar a l'agent si van investigar el que va dir l'imam de Vilvoorde sobre el fet que Es-Satty, un cop que parlava en espanyol, va dir-li que eren agents dels serveis secrets del CNI. L'agent va repetir el que deia el religiós i que no en sabia res més. Precisament,

l'imam d'aquesta localitat belga, Soliman Akaunchouh, ha estat citat per declarar com a testimoni dilluns, en l'inici de la quarta setmana del judici. També declararà el primer dels tres testimonis protegits. I dijous vinent està previst que comencin a declarar forenses de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya.

En la sessió d'ahir, agents dels Mossos van explicar que entre el material trobat en domicilis de Ripoll, a Alcanar i en una foguera de Riudecanyes hi ha manuscrits en què els joves es declaraven soldats d'Estat Islàmic. També una anotació del 20 d'agost del 2017 com a data per cometre els atemptats. Al domicili dels germans Aalla, diferent del de la família, van trobar una llista de localitats turístiques de la costa catalana i també part d'un mapa de França, amb les anotacions: "Yo puedo ser muy zorro" i "Centro de la ciudad ataque experto primo". ■

#20PatrimoniMundial

Pretori-Castell del Rei
Fotografia: ©PepEscoda

TARRACO AL MÓN,
20 ANYS DE PATRIMONI MUNDIAL

163321-12355390

AGUTAMENT DE TARRAGONA

163321-12355390

APP TGN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sis dels presos polítics, en un acte a l'entrada del penal de Lledoners, quan la jutgessa els va suspendre el tercer grau, el 28 de juliol passat ■ ORIOL DURAN

El Suprem manté la incertesa sobre els nou presos polítics

■ Els set magistrats que els van condemnar es reuneixen per deliberar si validen el seu tercer grau, i, al final, no informen de la resolució ■ Hi ha poques esperances que els aprovin la semilibertat

Mayte Piulachs
BARCELONA

Més angoixa per als presos polítics i els seus familiars. Tothom esperava que ahir el Tribunal Suprem es pronunciés sobre si valida el tercer grau per als independentistes catalans, que tres jutges de vigilància penitenciària van aprovar l'estiu passat, però, al final, l'alt tribunal espanyol —es va indicar— continuarà la deliberació la setmana vinent, sense detallar cap data de quan farà pública la resolució.

El gabinet de premsa del Suprem va anunciar dimarts que els set magistrats que van condemnar a penes d'entre nou i tretze anys de presó els nou líders polítics i socials es reuniran ahir per a la “deliberació i resolució” sobre la concessió de la semilibertat, una resposta pendent des de fa quatre mesos malgrat que és prioritària en tractar-se d'una causa amb presos. Al migdia, però, es va comunicar: “Han acabat per avui. Continuaran la setmana que ve. Són més de 30 recursos sobre els quals han de deliberar.” És a dir, el Suprem manté

La frase

“Des d'una perspectiva tècnica, el Suprem hauria d'aprovar el tercer grau, més enllà de la valoració política”
Amand Calderó
SECRETARI DE MESURES PENALS

la incertesa sobre els presos polítics i manté la seva situació dispar. Els set presos de Lledoners hi estan tancats des del juliol, amb permisos puntuals, ja que la jutgessa de vigilància penitenciària, tot i validar-los el tercer grau, el va suspendre de forma cautelar fins a obtenir la resposta del Suprem. Mentrestant, l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell i l'exconsellera Dolors Bassa continuen en semilibertat.

Meitat de la condemna

La majoria dels nou presos polítics no confien pas que el Suprem els validi el tercer grau, després de la duresa amb què va respondre a l'estiu contra la concessió de les sortides a Forcadell en aplicació de l'article 100.2. Amb tot, reular al segon grau els permetrà

Les dates

28/07/20

La magistrada suspèn de forma cautelar el tercer grau als set presos de Lledoners en espera del Suprem.

01/05/24

Junqueras compliria la meitat de la pena, que és quan es preveu que els presos obtinguin el tercer grau.

que les juntes de tractament dels penals tornin a valorar la seva situació, i poder tornar a treballar i fer voluntariat a l'exterior a través de l'article 100.2, si és que el Suprem no endureix els requisits per obtenir-lo, com es tem. Hi ha juristes que sostenen que el Suprem no els concedirà el tercer grau fins que compleixin la meitat de la pena —l'any 2022 per als Jordis, i fins al 2024 per a Junqueras, Bassa, Romeva, i Turull—, malgrat que el reglament no fixa cap termini de compliment per obtenir la semilibertat, i se centra més en el comportament i la capacitat de reinserció de la persona.

Per la seva part, el secretari de Mesures Penals, Reinserció i Atenció a la Victima, Amand Calderó, va confiar ahir que el Suprem

xement a la feina feta pels professionals dels centres i de la secretaria de Mesures Penals, i la qualitat dels jutges de vigilància penitenciària en les seves resolucions sobre el tercer grau”, va destacar. Així mateix, Calderó va reafirmar la posició “claríssima” del govern: “Pensem que aquestes persones no han d'estar a la presó, que s'ha judicialitzat un conflicte polític que no hauria d'haver passat mai i que la solució, evidentment, és l'amnistia.”

El 70% amb el tercer grau

A la comissió parlamentària, Calderó va anunciar que Justícia pretén augmentar fins al 70% el nombre de presos en règim de tercer grau amb permís per dormir a casa tota la setmana mentre duri la pandèmia (inicialment ho fan de divendres a diumenge), una mesura de la qual actualment es beneficien el 42% (674 reclusos) del total de classificats en semilibertat, una xifra que es vol mantenir passada la crisi sanitària. Actualment, un 27,7% del total de 7.968 reclusos de Catalunya compleixen la pena en semilibertat. ■

L'eurocambra rebutja el dret a l'autonomia total

Redacció
BRUSSEL·LES

El Parlament Europeu va rebutjar ahir incloure la defensa del dret d'autodeterminació en l'informe sobre els drets fonamentals a la UE entre el 2018 i el 2019. L'esmena proposada per l'eurodiputada d'ERC Diana Riba reclamava a les institucions europees i als estats “respectar i defensar el dret d'autodeterminació i també les cultures, identitats, llengües i ambicions polítiques democràtiques i pacífiques dels pobles europeus”. Va ser eliminada per 487 vots en contra, 170 a favor i 37 abstencions. El PP, Cs, el PSOE i Vox hi van votar en contra. La resolució aprovada alertava del deteriorament dels drets fonamentals en alguns estats de la UE, però no en menciona cap en particular. ■

Dos anys de presó per desordres contra el TS

M. Piulachs
BARCELONA

Un jove va acceptar ahir dos anys de presó pels delictes de desordres públics (sis mesos), atemptat a l'autoritat (un any i sis mesos) i una multa per haver causat ferides lleus a dos agents dels Mossos (que haurà d'indemnitzar amb uns 45.000 euros a un i 6.300 euros al segon), durant uns aldarulls a Barcelona l'1 de febrer de 2019, després d'una protesta contra el trasllat dels presos polítics a Madrid per ser jutjats pel Tribunal Suprem (TS). La fiscal va rebaixar la petició inicial de sis a dos anys de presó perquè li va aplicar els atenuants de reparació del dany i alteració psíquica. La secció 2a de l'Audiència de Barcelona va suspendre l'ingrés a presó del noi amb els compromisos que es paguin les elevades responsabilitats civils. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La CUP aposta pel conflicte i un nou referèndum abans del 2025

▣ Planteja un gran acord nacional per l'autodeterminació dels Països Catalans ▣ Vol l'amnistia per a tots els independentistes processats els últims deu anys

J. Alemany
BARCELONA

Assumir i atiar els conflictes com "a motor de canvi" del sistema, promoure la desobediència civil massiva i també institucional que promogui canvis socials i econòmics a les institucions gràcies a les lluites populars és un dels camins que marca la CUP en la seva proposta política, que es va ratificar ahir. Una ponència que proposa sortir del context actual "d'atzucac independentista" provocat per la repressió i la desorientació fruit de "l'esgotament de l'esquema polític" i recuperar l'esperit de l'1 i el 3 d'octubre, que condueixi "cap a un nou moment de catarsi popular i institucional: la insurrecció democràtica". Una insurrecció que per la formació anticapitalista pot prendre la forma d'una vaga general, un nou referèndum d'autodeterminació o un acte institu-

La frase

“Ens comprometem a situar el conflicte nacionals dels Països Catalans en el terreny internacional”

Extracte de la proposta política de la CUP

cional d'unilateralitat forçat per les pressions del moviment popular.

El document, de 109 fulls, concreta el seu compromís durant la propera legislatura per generar les condicions per a "una ruptura amb l'Estat" espanyol que es concretaria amb la realització d'un "nou referèndum abans del 2025".

Els cupaires també pretenen impulsar un gran acord nacional per l'autodeterminació, les llibertats i els drets civils i socials oberts a tots els agents polítics, socials i culturals dels Països Catalans. Un

marc territorial de construcció nacional que ha de durar uns deu anys i que s'ha de fer estratègicament a través dels espais de l'esquerra independentista i l'espai dels moviments populars, ja que per la CUP la lluita nacional i la de classes són "indestrutibles". En aquest aspecte la seva intenció, a banda de participar en el màxim de lluites populars, també és créixer en representativitat política, i amb aliances, a les institucions de cara a les eleccions municipals del 2023. També pensen situar el conflicte nacional amb Espanya i França en el marc internacional per forçar un marc de resolució.

En el seu compromís per la defensa de l'autodeterminació com un dret col·lectiu, la CUP també incorpora la demanda d'una amnistia per als processats i empresonats els darrers deu anys vinculats a l'independentisme. ■

Roda de premsa de la CUP després d'un consell polític el març passat ■ JUANMA RAMOS

Una renda bàsica universal i també una de màxima

En l'àmbit institucional la CUP proposa un pla de rescat social per resoldre necessitats actuals en el marc de la pandèmia que concreti les demandes dels moviments socials. Per això no només proposen la implantació d'una renda bàsica universal, sinó també –amb la voluntat que paguin aquells qui tenen més recursos econòmics– que s'implementi una renda màxima sobre determinades fortunes. En l'apartat de reformes fiscals, els anticapitalistes proposen un increment pro-

gressiu sobre la renda de les persones físiques d'un 1% fins a un 10% als superiors als 600.000 euros, modificacions a l'alça de l'impost de patrimoni o reducció de les bonificacions en l'impost de successions.

En el document també fan una crítica a les estratègies d'ERC i JxCat en el que consideren "la rendició posterior a l'1-O", que qualifiquen com "la gran traïció al poble que va defensar-se de les forces ocupants". Per això volen "marcar distància amb els projectes la-

crimògens dels partits que fan del sentimentalisme i de brandar la bandera dels presos polítics l'únic argument" i asseguren que la independència només "es vertebrarà des de baix", i que "no pot ser la solució màgica proposada per un líder messiànic com a resposta de tots els nostres problemes". També demanen que "no ens deixem endur per falses proclames d'unitat o caiguem en la inactivitat o la reactivitat", recordant que la unitat no és amb sigles "sinó amb lluites".

Barcelona preveu dotar el PAM amb un 25% més de diners

Redacció
BARCELONA

El nou programa d'actuació municipal (PAM) preveu fer front als estralls de la crisi de la Covid-19 amb una despesa un 25% superior a la de l'anterior mandat, en passar dels 1.818 milions del període 2016-

2019 als 2.227 pressupostats per al 2020-2023. Així ho va anunciar ahir el regidor de Pressupostos, Jordi Martí, i la tinenta d'alcaldia d'Agenda 2030, Transició Digital, Esports i Coordinació Territorial i Metropolitana, Laia Bonet. Aquest PAM, que inclou 73 accions prioritàries,

hauria de ser validat en el ple municipal del mes de febrer.

Al gener, el govern municipal havia anunciat un PAM amb una inversió total per al mandat de 2.004 milions d'euros, ara augmentada a 2.227 milions. Per fer front a la crisi, el govern municipal ja va fer una modificació pressupostària de 90 milions, als quals s'han de sumar les previstes "aportacions extraordinàries de l'Estat i la suspensió de les regles fiscals, que permetran utilitzar els romanents i la possibilitat d'endeutar-se". ■

CONTRACTACIÓ de SERVEI Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per l'adjudicació del contracte referent a "SUBMINISTRAMENT I COL·LOCACIÓ DE RÈTOLS D'OBRA"

EXP. 193/2020

Pressupost (abans d'IVA):	21.373,00 €
Termini d'execució:	2 anys
Procediment d'adjudicació:	obert
Data límit de presentació d'ofertes:	11-desembre-2020, a les 10:00
Documentació a presentar:	L'exigida als plecs
Obertura de pliques:	14-desembre-2020, a les 10:00 a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat

Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11, km 14 - 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 27 de novembre de 2020